இல. ௩ ஞ. ௩

ब्रह्मविद्या.

शार्वरिनामसंवत्सरः चैत्रमासः —

आर्याचाररहस्यम्.

[अनुवर्तते]

अक्षराभ्यासः

आर्याः, प्रकृतं हि अक्षराभ्यास निरूपणम्। प्रायश्च पञ्चमवर्षे हैन्दवा अक्षरा- [illegible] सम्प्रदायश्चाक्षराभ्यासस्य श्ला- [illegible] यदा नाम बालो वर्णानुच्चार- [illegible] समर्थो भवति तदैव तस्मै वर्णा उपदिश्यन्ते तत्र प्रथमं पञ्चाक्षरं श्रीपञ्चाक्षराष्टाक्षरयोरन्यतमं [illegible] सम्पूज्य [illegible] अकारादिक्रमेण वर्णाः पृथक् पृथ- गुपदिश्यन्ते ततश्चाक्षरं स्वरं व्यञ्जनं संयुक्तं भवति ततश्च संयोग [illegible]

ப்ரம்மவித்யா

சார்வரிஸூ சித்திரைமீ ௨௨

ஆரியாசாரரகஸ்யம்;

தொடர்ச்சி

அக்ஷராப்பியாசம்

ஆரியர்காள்!

இப்பொழுது இதைப்பற்றிக் கூறவேண்டியது பிரகிருதம். வெகுவாய் இந்துக்கள் ஐந்தாவது வயதில் அக்ஷரத்தைக் கற்பிக்கின்றார்கள். இச் சம்பிரதாயம் மிகச் சிறப்புற்றதே. ஏனெனில் சிறுவன் வார்த்தைகளை நன்குச்சரிக்குந்தருணத்தில் அவனுக்கு அக்ஷரத்தை உபதேசிக்கின்றனரல்லவா. அதில்முதல் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம். அஷ்டாக்ஷரம் இவற்றுளேதேனுமொன்றை உபதேசித்து சரஸ்வதியைப்பூஜித்து அகாமுதலெழுத்துவரிசைப்படி தனித்தனியே கற்பிக்கின்றார்கள். பின் உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து, கூட்டெழுத்து, ஈரெழுத்துப்பெயர், மூன்றெழுத்துப் பெயர் முதலியவைகளை வரிசையாய்க் கற்றுக்கொடுப்பார்கள். தேசங்களுக்கேற்றவாறு வர்ணத்திற்கேற்றபடிஎழுத்தையும் விரைவின்றி மிக்கவன்புடன் நாடோறுங் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்ச் சொல்லுவார்கள். பள்ளிக்கூடத்தினின்று அவர்கள் வீட்டுக்குச் செல்லுங்கால் இரண்டெழுத்து மூன்றெழுத் தடங்கிய பெயற் சொற்களைச்சொல்லி மறுதினங்காலையில் அதைக்கேட்பார்கள். இதனால் சிறுவர்க்குச் சொன்னதை மறவாது தரித்தல்மேலிடும். அதுண்டானபின் மிக்கவுபயோகமுள்ளகணக்கை யப்பியசித்து ஸஹஸ்ரநாமம்முதலிய தோத்திரப்பாடங்களால் தெய்வபக்தியையுமடைவார்கள். இங்ஙனம் ஆசிரியருக்கு வசப்பட்டு எழுத்துகளைக்கற்றுச் சொல்லிக்கொடுத்ததைச் சொல்ல வல்லவராகும் அவர்க்கு இளமைப்பருவத்திலும் ஈசுவர பக்தி சதாசாரம், சாதுக்களிடத்தன்பு, குருவினிடம் வணக்கம், தாய் தந்தைபற்கடங்கிநடத்தல், செய்யாக் காரியத்திற்புகாமை, நற்காரியங்களில் முயலுதல் ஆகிய கற்றகல்விக்குத் தகுதியான நற்குணங்கள் உண்டாகும். இங்ஙனம் பயின்றதை மறவாது தாரண சக்தியுடன் நற்குணங்கள்பொருந்திய பாலருக்கு வேதத்

[illegible]

...வதையுபதேசிக்க வதிகாரமுண்டாகலின் காயத்திரியு
...டன் வேதங்களை யுபதேசிப்பார்கள். இங்ஙனமிருக்க
...ளிக்காலத்தவர் அவையாவையுமொழித்து சற் சம்பிர
...ாயத்தை விட்டு சிவ! சிவ!! சித்திரமுள்ளதும்
...ழுதைமுதலியவற்றின் படம்போட்டதுமான சிலபுத்
...கத்தைக் கைவிட்டு எழுத்தைக் கற்பதற்காகவே
...ருவருஷம் வீணிற்காலங்கழித்து அதிலும் நன் நடத்
...தயைக் கற்பிக்கின்றதேயில்லை. தருமத்தை யுரைப்
...தில்லை. ஆசாரத்தைப் புகட்டுவ தில்லை. ஆயின்
...ாமணர்முதலிய வர்ணபேதமற்று ஆசாரம் யாதுமி
...ாது பள்ளிக்கூடங்களிற் படிப்பிவித்து புதிது புதி
...ய்க்கற்பனை செய்யுஞ் சிறுவர் அந்தக்கரணத்தில் போ
...ஞசாரங்களைப் புகட்டுகின்றார்கள். கெட்ட வவ்வ
...சாரம் காலக்கிரமத்தாலன்று ஆரியகுலத்துதித்த
...லகரையுங்கெடுத்துவிடுகின்றது. அதனாற்று னிள
...ப்பருவத்திலேயே சிறுவரையடக்கவேண்டுமென்ற
...ன்மையுணர்ந்தசான்றோர்கள்புதியவஸ்திரத்திற்சாய
...ற்றுவதுபோல் சற்சம்பிரதாயத்தைப்பாலியம் முத
...கற்பித்துவந்தார்கள். அத்தகைய சம்பிரதாயம்
...றுங்கெட்டுத்துலைந்துவிட்டதைச் சற்றேனு முண
...மீண்டும்புறமதப்படுகுழியிலேயேவிழுகின்றார்கள்.
...ஞர்மணிகளு மங்ஙனமாவாராயின் கலியினுடம்பர
...சப்பத்தகுமோ! புண்ணியாத்துமாக்களான பெ
...ார்கள் இடைவிடாது தாரையாய் விழுந்துகொண்
...க்கும் ஜலத்தாற் கல்லையுந் துளைக்க வல்லதாதல்
... சுவற்பமுயற்சியாலேயே விசேஷமாய் சன்மத
...சாரங்களிற் றங்கள் புத்தல்வருக்குப் பிரவிர்த்தி
...யுண்டாக்கினர்கள். வெகுவாய் காட்டுப் புறத்த
...தலில் பழையவழக்கப்படி அட்சராப்பியாசஞ்
...விக்கப்பட்டு சதாசாரத்திலே பயின்றவராதலால்
...லீஷ்படிப்பினும் பட்டணங்களிலிருப்பினும் ஆரி
...ரத்திற்கு விபரீதமான தொழிலைச் செய்யினும்
...தம் ஆசாரத்தைமுற்றிலும் மறவார். ஆயின்
...காலமாவது இப் பாதகாட்டில் சற்சம்பிரதாயமி
...யாரேனுங் கருதுவாராயின் தங்கள் தங்கள் புத
...க்குச் சிறுவயதிலேயே முந்திய சற் சம்பிரதாய
...ங் கற்பித்தலவசியம்வேண்டும். அதற்குப் பின்
... வேறுபாஷையைக் கற்பினுந் தன்னுசாரத்தைக்
...டார். அகாரமுதல் க்ஷகாரமீறாயுள்ள எழுத்துக
...மைப்பிலுள்ள இரகசியத்தைப்பற்றி கிருபிக்கவே
...து வெகுவாயுள்ளன. 'அறிவின்றியுமிவைகளை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யுச்சரிப்பது சிறுவர்க்குச்சகலசித்தியுமளிக்கும். அதில் மந்திரங்களின் இரகசியமும் மற்றவைகளும் மற்றோரிடங்காண்க.

வரும்.

கடிதம்

கடிதகர்த்தாக்களினபிப்பிராயம் பத்திராதிபரைச்சாரா

சங்கரநாராயணர்கோயிலில்தாபிக்கப்பட்ட வேதபாடசாலையைப்பற்றிய

உபந்நியாசம்

ஆரியர்காள்!

இவ்வாலயத்தின் சமாசாரத்தைப் ப்ரம்மவித்தியாமூலமாகவறிந்திருக்கலாமன்றோ. ஆகில் அதைத்தைப் பற்றியானிப்பொழுது வெளியிடவந்தேனில்லை. இவ்விடத்திலனேகவித சௌகரியங்களுண்டாயிருப்பினும் வேதமோதல் முதலியவற்றால் அவ்வித்தை மேன்மையடைவதற்குரிய சௌகரியநேரிடாக்குறையொன்றுதானிருந்தது. அஃதெங்ஙனம் நீங்கி அவ்வித்தை விருத்தியடையுமென யாவரும் பகவானைப் பணிந்து போற்றிக் காலங்கழித்தார்கள். இங்ஙனமிருக்க 'நெடுநாள் ஜீவித்திருப்பவனொருநூற்றாண்டு கழிந்தபிறகேனும் ஆனந்தம்பெறலாம்' என்ற நியாயப்படி பூர்வஜன்மபுண்ணிய பரிபாகத்தால் வேதவைதிக மார்க்கம் முற்றும் கற்றுணர்ந்த வாப்தர்களானவனேகர் வேதத்தின் சிறப்பை நன்கெடுத்துரைக்கக்கேட்டு வேதபாடசாலை வைக்கவேண்டுமென நீண்டகாலமாயபிப்பிராயங்கொண்ட பரமசிவன்றிருவடிப்பத்திநிறைந்த பழனியப்பசெட்டியாரென்றகாட்டுக்கோட்டைசெட்டிமாருளொருவர்மிக்கவன்புடன்இப்பாடசாலையைத்தாபித்தார். அதில் அன்னம், வஸ்திரம் முதலியவையளித்துப் பதினான்கு பிள்ளைகளைப் படிப்பிவிக்கின்றார்கள். இதிலின்னுஞ் சாஸ்திரங்கற்பிக்கவும் ஏற்பாடு செய்தால் இதை இயற்றியவர்க்கு அளவற்றபாக்கியமுண்டன்றோ. இதுவும் நியாயமே. வேதமோதலென்பது ஸ்வரம், வர்ணம் இவைகள் மாறுபடாது வேத வாக்கியத்தைமட்டுமுச்சரித்தலே. இதனால்மட்டும் பயன்படாது. வேதங்கற்று அதன்பொருளையுங் கசடறவறிந்தாற்றான் நல்வழியறிவார்கள். நன்மம் வைதிகாசாரம் இவற்றினுண்மையை யறியவிரும்பியவன் அவைகளினங்கமாய் சிக்ஷை, வியாகரணம் முதலியவற்றைக்கற்றலவசியம், ஆதலாற்றான் நம்முன்னோர் சிராவ

[illegible]

[illegible]

ணபூர்ணிமை முதல் பௌஷபூர்ணிமைவரை வேதம் ஓதற்குரியகாலமென்றும் அது முதல் சிராவணபூர்ணிவரை அங்காப்பியாசத்திற்குரிய காலமென்றும் வகுத்தார்கள். அதனுற்றுன் அவர்கள் பற்பல விதமாய் லோகோபகாரஞ்செய்யவுமான் மதத்துவத்தை யறியவும் வல்லவரானுர்கள். பொருளறியாதுவேதபாராயணஞ்செய்வது பயன்படாதாதலின் அதையறிய முயலுவதவசியமென யாவருமறிந்தவிஷயமே. ஆதலால் இப்பாடசாலையிலும் காவியம், நாடகம், அலங்காரம் முதலிய சாஸ்திரங்களேயும் ஓதுவிக்க இதைத் தாபித்தவர் முயலுவதாகக் கேழ்வியுற்று மிகக் களிப்புற்றோம்- இனியிங்கு மேன்மேலும் நடந்த சாரத்தை ப்ரம்மவித்தையினிடம்தெரிவிக்கத் தயாராக விருக்கிறோம். இந்த பாடசாலைவைக்கும்பொழுது ஓர் கோயில்கட்டி அதில் விநாயகப் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார்கள். அதுமந்திரயாசம், யந்திரயாசம், கிரியாநியாசம், கலாநியாசம் முதலியவற்றுடன் செய்விக்கப் பட்டமையால் அதைக் கண்ணுற்றோர் யாவருக்கும் அகமகிழ்ச்சியை யளித்தது. அன்றியும் அங்கோர் சபைகூட்டப்பட்டது. வைதிகவித்துவான்கள் லௌகிககனவான்களனேகர் வந்திருந்தார்கள். அச்சமயம் மஹாசபையைக்கண்ட வானந்தத்தால் அப் பாடசாலையைப்பற்றி எம்மாற் சில சுலோகங்கள் இயற்றப்பட்டுப் படிக்கப்பட்டன. இப்பாடசாலையானது மேன்மேலும் சிறப்புற்றோங்கி வளர்ந்து லகிற்குச்சுபத்தையே விளக்குமென மிக்க ஆவலுடன் ஈசன் திருவருளையெதிர்பார்க்கின்றோம். அன்றியும் இங்கொன்று நோக்கவேண்டுவதுண்டு. அஃது யாதெனில் ஆங்காங்குபாடசாலைவைப்போர்யாயரும் நமதாரியமதப் பயிற்சியைப்பற்றி சற்றுக்கவனித்தார்களாகில் வெகு நன்மையுண்டாகும். தற்காலத்தில் வெகுவாய் யாவரும் லோகோபகாரஞ் செய்ய விரும்புகின்றனர். ஆயினுமுபகாரஞ் செய்யும் வகையை யவரறிந்தாரில்லை. பாருங்கள்! மாதருக்குமறுமணஞ் செய்யவேண்டுவதவசியம். அவர்கட்கெவ்விதத்துஞ் சுதந்திரமளிக்கவேண்டும். வேதத்திற்கூறிபகன்மங்களை முற்றும்விடவேண்டும். சிராத்தம் முதலியவற்றை யொழிக்க வேண்டும். கப்பலேறிக்கடலைக்கடந்து தேசாந்தரஞ் செல்லலாம். பிராமணர், சூத்திரர் என்ற வியவஸ்தையின்றி எங்கும் யாவரும் புசிக்கலாம்- மாந்தரும் மாதரும் சமமாபெங்குஞ்செல்லலாம்- எவையுஞ் செய்யலாம். இதுமுதலியவனேக தீங்கை விளக்கும்போலி

[illegible]

ஸ்ரீரஸ்து

[illegible]

வாதங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அவைகளை ஸ்தாபிக்கவே முயலுகின்றார்கள்- அதனாற்றான் லோகோபகாரமென்று நினைக்கின்றார்கள்- இவ்வழி யெங்கும் படரின் கலிமகாராஜனுக்கன்றே நன்றாய் பட்டாபிஷேகமாம், உபகாரமென்பது யாவருக்கும் நன்மையுண்டாக்குவதே- இதனாலதென்னளவேனுமுண்டாகாதென்பது திண்ணம், ப்ரம்மவித்யைமூலமாயாவது சிறிதனுகூலப்படுமென்று நினைத்தால் அந்தோ! இதைச் சம்ஸ்கிருதபத்திரிகையென்று கவனிக்கிறார்களில்லை, நமது மதரகசியத்தைத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளிற் பிரசரித்தாலதையும் பயனில்லை யெனத் தள்ளி யொதுக் கிவிடுகின்றார்கள்-

இங்கிலிஷ் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டால் அதையும் சரிவரக்கவனிக்கிறதில்லை. எவ்விதத்துமளவற்ற துன்பங்களே யுண்டாகின்றன. நம்மத சித்தாந்தங்கள் யாவும் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையிலே வழங்குகின்றன. பெரும்பான்மையாயிங்குள்ளார் யாவரும் பரபாஷையைப் பயின்றிருக்கின்றனர். இவர் மூலமாகவே சகல இரகசியங்களை யறியவேண்டியிருப்பினும் இவர்களை இங்கிலீஷு படித்தவரொருவரும் பொருட்படுத்துகிறதில்லை, இங்ஙனமிருக்க, நன்மை யெவ்விதமுண்டாகும். ஜீவகாருண்ணியம் பூரணமாய்ப்பெற்ற பகவானே மனமுவந்தருள்புரியவேண்டுமாதலின், அவனையே பன்முறை போற்றி வணங்குவாம்.

மற்றதலின்,

திருமலைசாஸ்திரி

(க) தன் பொற்பதமலரை நாடும் அடியர்க்குக் கற்பகமபோற் சங்கீதமிருக்குவவையயாவனும் பண்டித மணிகள் புகழப் பெற்றதுமாய திருவாக்கை யளிப்பவளும் தன்னுருவைத் தியானிக்கும் முனிவர்க்கு அஷ்டமஹாசித்தியளிப்பவளுமான பிரமதேவனி மருங்குழலாள் எக்காலுஞ் சுபதனத்தியை யுண்டாக்குக.

(உ) பழனியப்ப செட்டியாரவர்களால் தாபிக்கப்பட்ட மகிமை தங்கிய இப்பாடசாலை யோகம் வளர்க, வளர்க,

(ஙு) கங்கையைச்சிரசிலணிந்த நாரியோர்பாகத்தவரிப்பாடசாலை வைத்த பிரபுவிற்கு க்ஷேமத்தையே தருக.

(ச) பிரமதேவன் நீர் நிலம் நெருப்பு முதலிய வைம்பூதங்களால் இவ்வுலகைப்படைத்து பற்பல தொழிலை யுடைய மனிதர், மிருகம், பட்சி முதலியவையடங்கியவுதனைக் காக்க வேண்டுமென்றெண்ணியாராய்ந்து விதிக்கப்பட்ட சிறந்த கன்மங்களை யியற்றுவதற்கேதுவாய வேதமார்க்கத்தைத் தன் அரும்புதல்வர் மூலமாய் வெளியிட்டனர்.

(ரு) அத்தகைய வேத மார்க்கங் காலக்கொடுமையினாற் கெட்டமையாலதனைக்காக்க ஈசனிங்ஙனமருளினர்-

(சா) கோமதியென்னுமம்பிகையின் கடாக்ஷத்தால் மிக்க மேன்மையுற்ற ஸகல புருஷார்த்தஸாதகமான இவ்விடத்தி லீசனதாக்ஞையாலுண்டான இப்பாடசாலை யாவராலும் புகழப்பெற்று அப்பிரபுவினிஷ்டத்தை யளிப்பதாய் விளங்குகின்றது-

(எ) நம்முன்னோர்கள் வேதாப்பியாசத்தாலேயே சகல சித்திகளையும் பெற்றார்கள். அஃதொழிந்ததாற்றான் பற்பல

[illegible] ௬ ||

[illegible] ௭ ||

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நிக்ருகளுண்டாகின்றன எனச் சொல்லுபவர் பலரிஷ்டத்தை நோக்கிப் பகவான் பார்வதீகாந்தன் வேதங்களை விருத்தி செய்ய கோமதி சன்னிதியிற்கடாக்ஷித்தார்போலும்,

[அ] கலியின்வலிமையால் யாவருக்கும் ஆசாரங்குலைந்து வேதங்கள் பங்கப்பட்டமையால் இக்கஷ்டத்தை யுணர்ந்த ஈசன் அதை விலக்கவே இங்கிப்பாடசாலையுருவாயமைந்தார் போலும்.

௯ அதனால் இப்பாடசாலையானது இலக்ஷ்மீகரமாகவும், வேதவித்தை, நற்புத்தி, நற்காரியம், மேன்மை முதலிய நற்குணங்களை விளைவிப்பதுமாய் விளங்குகின்றது.

௰. வேதவாக்கியத்தைக்கேட்க விருப்புற்று வானவர்நாட்டினின்று வருபவரிளைப்பாற வியற்றப்பட்ட ஸ்தலம்போல் மேகமண்டலமளாவிநிற்கும் இப்பாடசாலையின்மாளிகை விளங்குகின்றது.

௰௧- அழகிய சோபை பொருந்திய இம்மாளிகையைக் கண்ட தேவர்களும் சுதர்மை யென்னும் தேவசபையையும் பொருட்டாக நினையாது வேதவாக்கியமெனு மமுதையுண்டு இங்கே சுகமாய் வசிப்போமென நினைப்பார்கள்-

௰௨ சுத்தசித்தரான வியாசர்முதலாய மகரிஷிகளும் வேதார்த்தவிசாரணையால் தனதிஷ்டத்தைப் பெற்றாரதவினின்றுமவர்கள் ரிக், யஜுஸ், ஸாமம் ஆகிய வேதங்களிற் கூறிய மந்திரங்களையுபாசிக்கின்றனர்,

௰௩ வேதபாராயணமகிமையாற்றான் ப்ரம்மதேவரு முலகைப்படைக்க வல்லரானார், சூரியபகவானுமுதித்தஸ்தமிக்கின்றார், அஃதல்லாவிடில் உலகமே மூடமாய்விடுமென்றோ?

விகாரிஹு தைமீ உ௯உ வெள்ளிக்கிழமையாகிய சுபதினத்தில் பாடசாலாப்பிரவேசமும் விநாயகர் பிரதிஷ்டையும் வேதவிதியையனுசரித்து யாதொரு இடையூறுமின்றிநிறைவேற்றப்பட்டது. பிரமதேவன் முதலாய ஸகலதேவர்களும் பணிந்து துதிக்கப்பெற்ற தேவதேவன் கங்காதரன் இங்கு படிக்கும் பிள்ளைகளைக்காப்பாற்றுவாராக, பழனியப்பசெட்டியாரவர்களுக்கு கோமதியம்பாள் நோயற்ற வாழ்வையுமொப்பற்ற கீர்த்தியையும் அளவற்ற ஆயுளையும் குறைவற்ற செல்வத்தையுந் தந்தருள்வாளாக- சபையையும் சபாபதியையும் சபையிலுள்ளோரையும் வணங்கி இத்துடன் இப்பிரசங்கத்தை முடிப்பாம்-

திருமலைசாஸ்திரி

[illegible] ௧௬

[illegible] ௧௭

[illegible] ௧௮

[illegible] ௧௯

[illegible] ௨௦

[illegible] ௨௧

[illegible]

[illegible]

பஞ்சாங்க பரிசீலனம்.

தொடர்ச்சி.

ஆரியர்காள்! எனது சொற்கனியினது சுவையைக் கிரகிக்க இறிதிங்கு செவிசாய்த்திடுவீர்களாக. இடைவிடாது பண்டிதர்மணிகட்கு மனக்களிப்பை யளிக்குந் தெள்ளமுதத்தையும் வென்ற ரஸிகஜனங்களின் வசனசாதுரியத்தேனை வயிறுபருக்கவுண்டதால்தங்கள்செவி வேறொருவஸ்துவையும் நாடாதாயினும்எனதுவேண்டுகோளுக்காவதினைக் துவணங்குவோரைமேன்மைப்படுவிக்குகொண்டுவருந்தன்மையுள்ளவியல்புகுணத்தாலெனது விண்ணப்பத்தைப்பயனுடையதாகச்செய்யுங்கள். தாங்களறியாத சங்கதியை யானுரைக்கவல்லனல்லன். யாவரையுமுன்மையுணர்ந்தவராகக்கருதி சற்சம்பிரதாயத்தன்புடையோரென்றே நினைத்து என்போலிய அறிவினர்களிடத்துமுண்மை யுரைக்காதது தங்கள் கனத்திற்கழகோ? உலகிலிப்பொழுது சகல சாத்திரங்களுந் தாறுமாறுமாய்க் கெட்டதைத்தாங்கள் கேட்டிலையோ? இங்ஙனம் கலிமகாராஜன் சமயாசாரங்களைக் கெடுக்க அதனைத்தடுக்காமல் அசட்டை செய்வது உசிதமோ? உலக யோகக்ஷேமத்தை விசாரிக்க சௌகரியப்படாத அனேக காரியங்களிருப்பினும் இக்கலியினுடம்பரம் எதற்குள் தங்களிடத்துந் தங்களருமைப் புதல்வரிடத்துமகன்று படருமோ அதற்குள்ளாகவே முன்விரைந்து தங்களையே காத்துக்கொள்ளுங்கள். சமயாசாரங்கட்குக் காலமிருத்தியுவாய்த் தோன்றிய விக்கலியிலும் ஆங்காங்கொருவரேனும் பாவத்திற்கஞ்சித் தனது தருமங்களைச் சரிவர நடத்திவருகின்றனராதல்பற்றி, தருமமே முத்திவித்தென்றும் அதனாற்றான் நமது பெரியோர்கள் பேரானந்தம் பெற்றார்களென்றும் சான்றோர்கொண்ட கருத்து. அத்தகைய தருமத்தின்கண் தாங்கள் மிக்க வன்புடையோராகலினதைப்பற்றிச்சிறிது தங்கள்முன் வெளியிட முயன்றேன். உண்ணலுறங்கல்முதலியவைகளையே முக்கியமாகக்கொண்ட கலிமகாராஜன் ஸேவகர்களான மகான்களை கெட்ட வழியினின்று திருப்புவ

[illegible]

தற்கும் நல்வழியில் செலுத்துவதற்கும் யாம் வல்லரல்லேம். அவர்களிடம் சாத்திரங்களை போதுவது காதை கத்துப் புலம்பலன்றோ? ஆதல்பற்றி இதற்குத் தாங்களளிக்கும் பதிலை யெதிர்பார்த்துச் சிறிது தெரிவிக்கின்றேன், இதற்கும் முன்போல் மௌனஞ்சாதிக்காதீர்கள். இப்பொழுது காலக்கொடுமையினல் வைத்தியம் சோதிடம், மந்திரம் முதலிய பிரத்தியக்ஷசாஸ்திரங்கள் யாவையும் மதிமயங்கித்தற்காலத்தவர் துலைத்துவிட்டாரென்பது யாவருமறிந்தவிஷயமே. அவற்றுள் சோதிட தூர்த்தசையைப்பற்றிப் பன்முறை பிரசுரித்தும் அதற்கு யாதொரு விடையும் கிடைக்காமையால் அது விஷயத்தில் பண்டிதர்கள் கவனிக்காததைப் பற்றிப் பிரமவித்தை விசனமுறுகிறுள். இப்பொழுதாவது ப்ரம்மவித்தைக்கு சமாதான வாக்களிப்பீர்களென நம்புகிறேன். இக்காலத்தில பஞ்சாங்கங்கள்பற்பலவிதமாய் தோன்றியிருக்கின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றைப்பிராமணர்களும பிரசுரிக்கின்றார்கள். அவர்கள் யாவரும் அவைகளை வாக்கியரீதிப்படி கெணித்ததென்றே சொல்லுகிறார்கள். அவைகளொன்றற்கொன்று பேதப்பட்டிருப்பதை வரிசையாய் சிருபிப்பாம். இதுவரை எட்டு வாக்கியபஞ்சாங்கங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. அவைகளுள் முதலாவது கருங்குளம் கிருஷ்ணஜோஸியரவர்கள் குமாரர் அனந்தகிருஷ்ணஜோஸியரால் கணிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீரங்கத்தில் வஸிக்கும் திருவேங்கடாசாரியாரவர்களாலும் குட்டிசாஸ்திரிகளாலும் கணிக்கப்பட்டது 2-வது. புதுக்கோட்டையில் வஸிக்கா நின்ற ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரால் வெளியிடப்பட்டது 3 வது. தஞ்சாவூர் தாலூகா அகரமாங்குடி சேஷாத்திரிநாதபட்டாசாரியார் ஸப்தரிஷீசுவரசாஸ்திரிகள் இவர்கள் சிஷ்யராகிய மாஞ்ஜிப்பாசாவடி கிருஷ்ண ஐயங்காரவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டது 4 வது. வெளிப்புறத்தில் கஞ்சனூர் அண்ணைவையங்கார் பெயரிட்டதும் உட்புறத்தில் சுவாமிநாதனென்ற பெயர் வைத்ததுமான (28) ம் நெம்பர் பஞ்சாங்கம் 5 வது. சிவன்சமுத்திரம் சிவசுகரசாஸ்திரியாரென்பவரால் திருக்கெணிதவாக்கியமெனப் பிரசுரிக்கப்பட்ட 1 ம். பஞ்சாங்கம் 6-வது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கஞ்சனூர் அண்ணாவையங்காரால் கணிக்கப்பட்டதென்று பால்குரிசி குமாரையரவர்கள் பௌத்திரர் பா. சிவலிங்கையரவர்களது ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்ட 6-வது நம்பர் பஞ்சாங்கம் 7-வது. அதே பஞ்சாங்கம் பூ. சுப்புஸாமிமுதலியாரால் தனது சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பிக்கப்பட்டது 8 வது. இவற்றுள் முதலாவது இராமேசுவரபட்டணத்திற்கும், இரண்டாவது ஸ்ரீரங்கத்திற்கும் மூன்றாவது புதுக்கோட்டைக்கும் கணிக்கப்பட்டதென்று அவர்களே கூறுகின்றார்கள். மற்றவைகளோவெனில், கணித்தவிடத்திற்கோ அச்சிட்டவர் தேசத்திற்கோ பிரகரித்தவருக்கோ எவ்விடத்திற்கோபுலப்படவில்லை. அஃதெங்ஙனமேனும் ஆரு- முதலாவது தொடங்கி அவைகளைவிசாரிப்பாம். முதலாவது பஞ்சாங்கத்தின் விளம்பரத்தில்—"என்னவென்றால், இப்பஞ்சாங்கம் இராமேசுவரத்திற்குக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராமேசுவரம் புண்ணியபூமியாகையாலும் லங்காஸமுத்திரத்திலிருப்பதால் பூர்வ பச்சிம தேசாந்தரபேதமில்லாமலிருப்பதாலும் அந்த நகரத்துக்கிந்தப்பஞ்சாங்கம் கணிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் தேசபேதத்தினால் தித்தியாதிகளுக்குப்பூர்வாபரதினபேதம் வருமிடங்களிலும் சந்தேகம் நேரிடும். திதிகளுக்கும் தத்கால ஸூக்ஷ்மகணிதஞ்செய்து எழுதியிருப்பதால் இந்தப் பஞ்சாங்கம் வாக்கியபஞ்சாங்கானுஷ்டானமுள்ள திராவிடதேசம் பூராவுக்கும் அனுஷ்டானார்கமாகவேயிருக்கிறது" என்றும், 18 வது பக்கத்தில் திதி நிர்ணயப்பிரகரணத்தில் "பூர்வாபரதினங்களில் அபரான்னத்தில் திதிகளுக்கு நேரிடும் வியாப்தி ஸந்தேக நிவர்த்திக்காக தத்கால ஸூக்ஷ்மகணிதம் செய்த திதிநிர்ணய மிதனடியிலெழுதப்படுகின்றது. பஞ்சாங்கத்தில் ஒவ்வொரு தினங்களிலும் திதியாதிகளுக்கு எழுதப்பட்ட நாழிகைகள் ஸாமான்னிய கணிதமாகையால் தித்தியாதிகளுடைய ஸந்தேகநிவர்த்திக்கு அந்த நாழிகைகளை யுபயோகப்படுத்தக்கூடாது" என்றுங்கண்டிருக்கிறது. இவ்விதை விசாரிப்பாம்.

வரும்.

ஆபஸ்தம்ப ஸூத்திரிகளின் சிராத்த முறையைப்பற்றிய விசாரம்.

தொடர்பு

அன்றியும், பிண்ட பிதிரு யக்ஞத்தை விதிக்கும் சிரௌதப்பிரயோகத்தில் பிண்டப்பிரதானஞ்சொல்லுமிடத்து "தந்தையுள்ளவனுயின் பிண்டதானஞ்செய்யக்கூடாது. ஆனால் ஹோமம்வரை செய்து நிறுத்திவிடவேண்டும்" எனக்கூறப்பட்டது. இதனால் தகப்பனுடையவன் செய்யும் பிண்ட பிதிருயக்ஞத்தில் ஹோமம்வரை செய்யவேண்டுமேயல்லது பிண்டதானம் முதலியவை கிடையாது. ஆபஸ்தம்பபிண்டபிதிருயக்ஞப்பிரயோகத்தில் ஹோமத்திற்கும் பிண்டதானத்திற்கும் வேற்றுமையுண்டெனச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பின்னும் அதிலேயே ஆஹிதாக்கினியல்லாதவனும் பிண்டபிதிருய

𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌕𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 [illegible] 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍। 𑌅𑌨𑍇𑌨 [illegible] 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌕𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌣𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌸𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍।

[illegible]

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚।

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃- 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌜𑌗𑌦𑌵𑌨𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑌶𑌾𑌸𑌨𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵। 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 [illegible]

ருத்தை ஔபாஸனுக்கினியிற்செய்யனாமே யன்றி பார்வண சிராத்தப்பிரகாரஞ்செப்பக்கூடாது. ஆபஸ்தம்பகிருஹ்யத்தி லடங்கிய மாஸி சிராத்தத்தை விதிக்குஞ்சூத்திரத்தில் "அபரபக்ஷத்தில் தருமசூத்திரத்திற்கூறிய காலங்களில் மாஸிசிராத்தமனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. இச்சூத்திரத்தினது பாஷ்யத்தினவதாரிகையில் தவிர பாகயக்ஞங்களு ளொன்றாயதும், மூன்று புருஷரை உத்தேசித்துச் செய்யக் கூடியதும், அதைப்போன்ற அஷ்டகை முதலியவற்றுக்குப்பிரகிருதியாயதும், மாஸிசிராத்தமெனப் பெயர்கொண்டதுமான வோர் பிதிருகன்ம முபதேசிக்கப்படுகிறது எனக்கூறப்பட்டது- இதனல் மூன்று புருஷரை யுத்தேசித்தியற்றப்பட்ட பார்வணசிராத்தத்திற்கு மாஸிசிராத்தமே மூலமாமென பாஷ்யகாராபிப்பிராயமென்றேற்பட்டது.

சாத்திரமும், சாத்திரியும்.

ஆரியர்கள்! சாத்திரமென்பது ஜீவராசிகளனைத்தையுங் காக்க வல்லமைபொருந்திய ஈசனுடையான சுருதி ஸ்மிருதி முதலியனவையே. அதனை யாவனொருவன் அறிவானே அவனே சாஸ்திரியெனச் சொல்லப்படுவான். இக்காலத்திலோ யாவும் சாத்திரமாயது. யாவரும் சாஸ்திரியானார்கள். இது விஷயத்தில் வெகுவாய் உரைப்பதேன்? உபாத்தியாயத்தொழிலையே முக்கியமாகக்கொண்டு காலங்கழிப்பவரும் சாஸ்திரியெனக்கூறப்படுவோராயின் பின்னை யிதன் குறை யெப்படிச் செப்பத்தகும் பாருங்கள்?

பரமசிவனது ஆக்ஞாரூபமான அச்சாத்திரம் யாவருக்கும் அதிகாரத்திற்கேற்றவாறு தருமங்களையுபதேசிக்கின்றது. விஷயத்திற்பற்றுள்ளோருக்கும் பற்பலகன்மங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. அவையாவும் விஷயானுபவத்திற்குச் சகாயமாயதே. அதற்குமுதலாவது சாதனமிச்சரீரம்- அதன் பிறகு இல்லாள், இவர்களால் உண்டான புத்திரன். இவர்யாவரும் வாழ்தற்குவேண்டிய நிலம், பசு, வீடு, தனம் முதலியவை இவைகளெல்லாம் எங்ஙனம் மேன்மேலு மோங்கிவளருமோ அவ்வுபாயத்தையே விதிக்கின்றது சாத்திரம். இதை ப்ரம்மவித்தியாவின்பழைய சஞ்சிகைகளில் வரையப்பட்ட ஆரியாசாரரகசியத்திற்காண்க. அவ்வருமையான சாத்திரத்தை முற்றும் விபரீதமெனத் தற்காலத்தவர் நினைக்கின்றனர்கள். சாத்திரத்தில் தூரதேசயாத்திரையும் மற்றும் சரீரத்தை வருத்தும் காரியங்களுங்கூடாதென நிஷேதிக்கப் படுகின்றன. 'மனிதற்குவழிநடப்பது கிழத்தனத்தை விளைக்கும்' என்ற இவ்வசனத்தைப்பற்றிப் பிள்ளைகளும் படிப்பார்கள். வழிநடப்பதால் வெகு துன்பங்களுண்டாகின்றன. எதனுற் சரீரத்தைப் போஷிக்கவெண்ணுகிறார்களோ அப்பொருளைத் தேடுவதற்குள் சரீரத்திற்குக் கேடு வருத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அதைச்சம்பாதித்தலாற் பயனென்ன? அதனுற்றான் பெரியோர்கள் இருந்தவிடத்தே வருவதைக்கொண்டு கால

[illegible]

ங்கழிப்பதே உத்தமம்- வீணுய் துராசைப்படவேண்டாம், வைராக்யத்தையே நாடுங்கள் அந்தோ காலக் கொடுமை யை வென்னவென்றியம்புவாமென்றூர்கள்.

பாமரனுக்கும் மிகப் பிரியமுள்ளது விச்சரீரமன்றே. அங்ஙனமே சான்றோரும் 'அனேகதோஷங்கட்கிருப்பிடமே யாம் இச்சரீரம்யாவருக்கும் பிரியமற்றது' எனக்கூறுகின்றனர். பிரியமுள்ள ஓர் வஸ்துவைச் சரிவரப் பாதுகாத்தாற்ருன் அது நீடுழிநிலைநிற்கும்- இன்றேல் விரைவில்பலைவர்வசப்பட்டு நசித்துவிடுமல்லவா? அத்தன்மைபோல்பிரியத்திலும்பிரியமாய சரீரத்தைக்கிஞ்சிற்றேனும் தவருது ரக்ஷித்தாற்ருன் ஸகலபுருஷார்த்த ஸாதகமாகும். இவ் வபிப்பிராயங்கொண்டே முன்னேர் இரஸாயனம் முதலியவைகளைச்சேவித்தலானும் பிராணுயாமம் முதலியவை யியற்றுதலானுந் தங்கள் சரீரத்தை நெடுநாளிருக்கும்படிசெய்து அதன்கண்ணே மூலவாஸனைகளறும்வழிதேடி யோகநிலை பெற்று பிராப்தகன்மமொழிந்தவுடன் அச்சரீரத்தைத்துலைத்துப்பேரானந்தப்பதவி பெற்றூர்கள். இதுவு நியாயமே. ஓ! அர்ச்சுன! எந்தெந்தப்பாவனைகொண்டு முடிவில்சரீரத்தைவிடுகின்றுனே, அக்காலத்தந்தபாவனையுடையவனுதல்பற்றி அந்தப் பிறவியையடைவான்- விதிவசத்தாலேவப்பட்டமலமானது சரீரமுடிவில் பஞ்சபூதவிகாரங்களுள் எங்கு செல்லுமோ அதனையே மீண்டுமடையும்' என்பதாதி வசனங்களாற்சரீரமுடிவில் எவ்விதபாவனையுடன் ஜீவன் வெளிப்படுகிருனே அதற்குத்தகுதியான மறுபிறப்பை யடைகிருன்- முன்னனேக ஜன்மங்களிலுண்டான மௌட்டிய சம்ஸ்கார பாசத்தாற்கட்டுண்ட ஜீவனுக்கு அற்பமான ஆயுளையுடைய வோரே பிறவியில் எங்ஙனம் வாஸனையறும்- ஜனனமரணத்தினின் றுபயமுற்ற அச்சமுசாரத்தைக்கடந்து அக்கரை செல்ல விருப்பமுள்ளவனுக்கு எப்பிறவியில் வைராக்யங்கொஞ்சமேனுமுண்டாகுமோ அப் பிறவியிற்ருனே பற்றை யொழிக்கமுயலாவிடில் தேக முடிவில் மிகக் கவலையுற்றுத் தான் ஜெகத்தையொழிக்க ஸங்கற்பித்ததை மறந்துமீண்டும் அதன்கண்ணே மூழ்கிருன்- ஒருவன் தனக்குக்கிடைத்திருக்கும் நூறுரூபாய் பெறும்படியான சொத்தை வட்டிக்குவிட்டு அதை ஆயிரம், பதினுயிரம், லக்ஷமாகச்செய்ய விரும்பி யதற்குவேண்டிய முயற்சியை அக்கணமுதற்கொண்டே செய்வதுபோல் உத்தமமான பிராமண ஜன்மத்தையடைந்தவன் இளமைப் பருவத்திலே தனக்குண்டான வைராக்யத்தை விருத்தி செய்து மானுஷானந்தலேசத்தையும் அனுபவிக்காத அவ்வந்தணன் தைத்திரீயோபநிடதத்தின் ஆனந்தவல்லியிற் கூறப்பட்ட ஆன்மானந்தத்தையடைய உடனே முயலவேண்டுவதவசியமன்றே- அதனைப்பெறவேண்டியே நீடூழிவாழவிரும்புகின்றனர்- அங்ஙனம் நெடுநாள் ஜீவிப்பவன், உலகவாஸனையொழித்து ஆன்மவாசனைபெறுவான்- அதனுல் அஷ்டமஹாஸித்திகளை யடைந்து பிறகு ஆன்மாவிலைக்கியமடைவான்- இங்ஙனம் முத்திவித்தான நீடூழிவாழ்வை வைத்

[illegible]

ஶாஸ்த்ராபிமானீ-

நியசாத்திரமோதகின்றது- அவ்வருமையான சாத்திர ரத்தினம் காலக்கொடுமையால் அம்பட்டனுக்குரியதாயிற்றே- உண்மை கற்றுணர்ந்த வரிளுரும் வைத்தியத்திற்கு முக்கியாதிகாரம்பெற்றவர் பிராமணரேயெனப் பலவாறாக வேதம் விதித்திருப்பதையும் அங்கீகரிக்கிறார்களில்லை- சுருதியோ 'அந்தணனான வைத்தியனே ராக்ஷஸர்களைத் தொலைப்பவனும் பிணிகளை நீக்குபவனுமாவானெனச் சொல்லப்படுவன்-' பிராமணன் [illegible] அவனே யாங்கள் கவையேற்றவோமென ஔஷதிகள் தனதரசனான சந்திரனுடன் வாதஞ்செய்தன- இதுமுதலியவனேக மந்திரங்களால் வைத்தியத்திற்கதிகாரி பிராமணனென் விதிக்கின்றது- ப்ராம்மண்யம் பெற்றவரும் நாவிதன் சாதித்த ஔஷதத்தை யுபயோகிக்கத்தகுமா? அவனோ மீன் சமைத்த பாண்டத்திலுமல்லவா ஔஷதஞ் செய்வான்- இது நிற்க, அந்தணருள் சிலரும் வைத்திய வேடந்தரித்திருக்கின்றார்கள்- அவர்கள் தனதாசாரத்தால் நாவிதனையும் வென்றார்களே- அந்தோ! அவர்கள் காலையில் ஸ்னானஞ் செய்வதில்லை- ஸந்தியை யனுஷ்டிப்பதில்லை- காயத்திரியைஜபிக்கிறதில்லை- செருவாயுரைத்தென்ன? மூவகைப்பட்டதாதுக்களினேற்றக்குறைவாலேற்பட்ட ரோகத்தை நிவர்த்திப்பதே வைத்தியசாத்திரத்தின் கருத்தெனநினைக்கின்றார்கள்- அம்மையார்கதையைநம்பி யம்பட்டனைக் குருவாயடைந்து அவன்மூலமாய்த் தமிழ்ப்பாஷையில் வைத்தியமுறையைப் படித்த இவர்களின் மகிமையை யெடுத்துரைக்கயாம் வல்லரல்லேம்- ரோகநிவர்த்தியுஞ்சரிவரச்செய்கிறதில்லை- 'என்னைப்புடையவனும் நல்ல இரத்தமுடையவனும் எவ்விதத்தும் சுத்தனுமானவனுக்கே ஔஷதம் உபயோகிக்கலாகும்' என்பதாதி வசனத்தால் வமனம், விரேசம், முதலியபஞ்சகர்மத்தால் சுத்தனுக்கே ஔஷதம் உபயோகிக்கப்படும்- அழுக்கடைந்த வஸ்திரத்தில் எவ்விதகஷ்டப்பட்டாலும் சாயமேற்றக்கூடுமோ- பஞ்சகர்மசோதனம் இன்னதென்றே கவனிக்கிறார்களில்லை- இங்ஙனம் சரீரத்தையே சதமென நினைக்கும் இக்காலத்தவர்கள் அதைப்பாதுகாக்கும் வழியை நாடார்களாயின் மந்திரங்களை யெங்கு விசாரிக்கப்புகுவார்கள்- ஜபத்தால்மாத்திரம் சகல சித்திகளையும் அளிக்கும் மந்திரங்கள் செருவாயுள்ளன- அவைகளைக்கண்ணுற்றுப் பார்ப்பதே மிகக் கஷ்டமாகின்றதென்றால் கலியின்வலிமை செப்பத்தகுமோ- இங்ஙனம் அருமையான சாத்திரங்கள் யாவும் அனியாயமாய்த் தலைந்துவிட்டதை அறிந்தும் பண்டிதர்கள் மௌனஞ் சாதிக்கின்றார்கள்- நம்முன்னோர்கள் நெடுநாளாய்த் தவம்புரிந்து சாதித்தசாத்திரங்கள புலியின்கைவசப்பட்ட மான்குட்டிபோலானப்பொழுதில் நசித்துவிட்டனவே- 'கைலாசத்தின் விலாசத்தை வர்ணிக்கயாவருங்களிப்படைவார்கள்- அதையடைதற்குரிய சாதனங்களைச் சொல்லுவ்சால் திரும்பிப்பாரார்' என்றான்றோர்மொழி பலித்தது-

இங்ஙனம்

சாத்திராபிமானி.

ஓர் உபந்நியாசம்

நவளியவெழிற்புவிக்குநுதற்றிலதமெனவிளங்கும்
நவலறுகல்லிடைக்குறிச்சிகனகநகர்புகழ்பெருகத்
தவமிகுமாரியக்கணுறுசகலகலைதெரிதரவோர்
நவமுறுசபையினைநிலைபெறநிறுவிடத்தவதில் (௧)

வேதம்வியாகரணங்காவியம்விளங்குபநிடதமற்று
நீதிசாஸ்திரம்புராணநிலைபெறுநூல்களெல்லாம்
போதமாறவைசார்ந்த புண்ணியரமைத்தவொன்றுஞ்
சாதனமாகக்கொண்டுதோரணியோருய்யுமாறே. (௨)

அற்புடையைரோப்பியர்கடங்கல்வியகன்றிடக்கொண்டேற்ற தனைப், பொற்புறவெழுதாவெழுத்தினிலமைக்கப்புகுத்ததிக்காலமேயல்லா, லொப்பிடின்மேனாரியர்போறைபவென்று நற்சாதனமின்றி, யிப்படியினுமற்றெப்புவிக்கண்ணுமில்லவே யியற்றினதுண்டோ. (௩)

எண்டிசைதுதிக்குமாரியமெனும்பாஷையினைப்பயிலா ரயற்பாஷையேற்றமெனக்கொள்வர், தண்டமிழ்கன்னடந்தெலுங்கு தருமாராட்டமதிற்றனிப்புலவரியற்றியநூற்றனைமையினை யோர்கிற், கொண்டகருத்துறமுடிக்குங்குறைவினிதியென்னைக்குலவுடனூற்புலவர்கூறியவாதெரித்து, பண்டுதொட்டுளதந்தம்பாஷையினியைத்துப்பார்புகழ நூல்பலவும் பகர்ந்தனர்கண் மன்னே. (௪)

என்னுறுந்தேயபாஷையெனத்திற்குஞ்சிலவேயாதி
நன்னுமத்தொர்க்குறுமெலதுகவிலப்புக்கின்
விண்ணவர்போன்றமேனாட்புலவர்கள்விதந்தவற்றின்
கண்ணுளகாதையின்றிக்காண்கிலம்புதுமையொன்றும் (௫)

எண்ணிலாக்கலைகண்முற்றுமின்றதாவொன்னவோர்கிற்
பெண்ணுளாளொருத்தியன்றுள்பெயருமாரியையென்றுரு
கண்ணுமற்றவர்களன்னுணயக்கிடுதன்மைமோரா, மண்ணுளா
ரிதனையோரார்மலைவின்றார்க்கென்செய்கேனே. (௬)

அன்னமங்கையர்கீர்த்தியாற்றினுதியாமிவரோயாவார்
துன்னியமற்றெரியாருந்தோன்றினர்தொடங்குநூற்கு
மன்னியகருத்துக்காயம்மாதனைத்தேடாதேதும்
பன்னிலருண்டோதாமாயப்படியுளோர்மகிழத்தானே. (௭)

ஞானமேபெருகவுலகினுக்குயிராய் நளிர்குணத்தவரருளியசம்மானமாகீதிநூல்கள்பற்பலவுவருத்தனமிக்கவசியநம்மாலானவாறுதவியளிப்பதுநன்றுமவையுளோரேனையோருய்ய நானிறுதெரிக்கவல்லனேவல்லேனன்பரோபகாரவாசிகளே. (௮)

பவமகற்றுவானதீர்த்தம்படியவருவோர்க்குப்பாலோடன்ன நவமுறுதீங்கனிகளருள்சுப்ரமண்யதீர்த்தபதி நல்லோர்க்கன்பனுவமையிலுளமகிழ்ச்சிபொங்கப் பொருளளிக்கு நீர்மையினனோங்கப்பெற்ற, வவைதினமுமுயர்வுபடைத்தவனி யிசைவிளங்குதற்குமையமுண்டோ. (௯)

கோதற்றிரிதகோடற்காயொலி
நாதத்தானமைகீதப்பாவினில்
வேதத்தேயொளிர்போதத்தோரிரு
பாதப்போதினையோதிப்பேணுவாம்.

மகிமைபெற்றோங்கிய விப்பிரசிகாபணிகளே!

தேவரும் மூவரும் நாவினுன் விரித்துரைத்தற்கரிய மான்மியமுள்ள பூமாதினுக்கு நுதற்றிலதமென விளங்கி யெவ்வகைத்தாய துன்பமு நீக்கவல்லதூஉம், நீர் வளம் பொருந்திச் செழிப்புற்றதுமான கல்லிடைக்குறிச்சியென்னு மிந்நகரினது கீர்த்தி யெந்நிலத்தும் பரவுமாறு புண்ணியமொக்கத் திரண்டோருருவாயதென விலங்கு மாரியப்பெண்ணின்ற நானாவித கலைகளை யவரு மெளிதிற் கற்றுணரும்படிக்கோர் நூதனச் சவை யீண்டு நீடு நிலைபெறுமாறு கோக்குற்றேர்ப்படுத்தி நடாத்தவதில், வேதம், வியாகரணம், காவியம், உபநிடதம், புராணம், இதிகாசம், நீதிநெறிமுதலிய பற்பல நூல்களுஞ்சிறப்புற்றோங்கும்படி யறிவினும் நீதியினும் பெயர்பெற்ற விச்சபைசார்ந்த புண்ணியவான்கள் தாணியோரவற்றின் றுணையினுய்யுமாறிகபரசாதனமாய்க்கொண்டு நடைமைக்கலுற்றனர். பெரும்பான்மையும் தம் நூல்களினும், சிறுபான்மை பிறவற்றினு மாராய்ச்சியுடைய ஐரோப்பியர் தந்நூல்களைப் பன்முயற்சிகளாற் பற்பலவிடத்துப் பரம்ப வுட்கொண்டு அழகிய யந்திரங்களின்மூலமா யச்சிட்டுப் பிரசுரப்படுத்தின தெல்லாங்கூடிச் சில நூற்றாண்டுகட்கு முன்முதற்கொண்டே யல்லது தொன்று தொட்டுளதன்றென்பது திண்ணம். நம் முன்னோராய வாரியர்களோ முற்காலத்து மிக்காலத்து மினி வருங்காலத்து நனிவிளங்குந் தன்மைத்தாய நூல்களெல்லாத் துன்குறைவற முடித்து அப்பெயர்பெற்ற நூல்களைப் பின்னுளார்க்கொரு சொன்னக்குவையென்ன வளித்தனர். அவை பூமிக்குட்புதைவுண்ட வருநிதியம்போல் நம்மவர்களிற்சிற்சிலருக்குமட்டும் புலப்பட்டு மற்றுளார்க் கொருசிறிதேனு மதன் பெருமை யறியாவண்ண மறைந்துகிடந்தனவாயினுமதன்மகிமை குன்றவில்லை. இப்பொழுது பிரமஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசதேசிகரவர்கள் பூர்வஜன்மசுகிர்தத்தினால் வந்த பலனென்ன வீண்டு விஜயஞ்செய்து, இன்னருளானியாவரு நன்குணருமாறு பாலுமிழுதுந் தேனும் பாகும் பழமுங்கலந்ததென வருண்மிகு திருவாக்கினின்றெழுந்த தெய்வதக்கற்பனைகளானுந் தூய பிரசங்கங்களானு மேற்கூறியவை யுண்மையென விளங்கும். இவ்வாறேதுஞ் சாதனமின்றிச் சுலபமா யாவருக்கும் வெளிப்படுத்தற்கேதுவாயிருந்த வெண்ணிறந்த பிரபந்தங்களினுமன்னதன்சார்பினுய வாக்கிரபாஷையி நூல்களினுஞ்சிலவற்றை மகமதியவரசாங்கத்தின்போது குறைபடக்கொண்டு போகப்பட்டிருந்து மவ்வருத்தங்களாற்றளர்வுறாது விருத்திசெய்துவைத்திருந்தவைகளை யிப்போது தானச்சுப்பிரதிகளிற் பெறக்கூடியவாயின. என்ன குறைவு நேரிடினும் வற்றாச் சமுத்திம்போன்று மகதாரியப்பெண்ணுமவள் சந்ததிகளுமந்நாட்டொடுத்திந்நாள்வரை சீர்பெற்றிலங்குகின்றனர். ஒவ்வொரு காலத்தொவ்வொருஜாதியாரிந்தியாவினரசாட்சியைக்கைப்பெற்று மதவிஷயங்களையநுசரிக்கவுடன்படுத்துவது, அல்லது பலநிர்ப்பந்தங்கள்செய்வதுஇராஜபாஷையிஃதெனுமாணைசமனத்துட்புகப்பண்ணுவித்து மெல்ல மெல்ல அந்தப்பாஷையைக் கற்பிக்கமுயல்வதுபோலடித்து, அதன் மதவிஷயங்களைக் கோ

த்தக் கற்பித்துத் தம்மதாநுசாரிகளாக்க முயல்வது ஆகிய இவைபோன்ற தந்திரங்களுக்கும் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு முட்படுத்தப்பட்டும், மகாகனம் தேசிகரவர்களருளியவுரைப்படி நமதாரியமதத்தளர்ச்சியடையாதிருந்தது. இவ்வகைத்தாய துன்பங்கள் ஐரோப்பியர்கட்கெக்காலுமில்லை. இப்படியிருந்தும் நமதாரியப்பெண் சமகாலத்தில் ஐரோப்பியர் கல்வியின் விரிவுற்றிருந்ததாகக் காண்கிலம். மகாகனம் ஸ்ரீநிவாச தேசிகரவர்கள் வாக்கின்படி ஆங்கிலங்கற்றுணர்ந்த சில்லோர் அப்பாஷையின்கணுள்ள தேர்ச்சியின்றிடமாவுமோரளவுமாவரும்படியின் காரணமாயு மதிக வவ்வு மகிழ்ச்சியுங்கொண்டிருக்கின்றனர். அக்கல்வியினைக் கற்பிக்கும் பாடசாலைகளின் விஷ்டபாடமென்று மாத்திரம் நமது சுயபாஷைகளில் வேண்டுமளவு சொற்பங் கற்றனரல்லது வேறின்று. இஃதொன்று மாத்திரமன்று, இவ்வளவிற் றிராபாஷாக்ஞானமுடையோர் மற்ற நம் பாஷைகளை வரையத்தனரெனத் தெரிவித்து ஒரு பாஷையைவிட மற்றது ஆதியென்றும், ஒன்றினின்று மற்றொன்றுண்டாயிருக்கலாமென்றும் அபிப்பிராயங்கள் சகிதம் பேபர்கள் பிரசுரம் செய்தும் புத்தக முகவுரைகளில் வரைந்தும் வருகின்றனர். இஃதென்ன ஆச்சரியம்? ஆந்திரம் தமிழினின்றுண்டாயதென்பதுஞ் சிலர் கொள்கை. இது அதேத பாஷைகளைப்பயிலாத பெருங்குறைவு. ஆரியத்தின் றலைநினைத் துணையுமின்றி தெலுங்குஞ் செந்தமிழிற்சொலற்பாலதென்றுரைமுளர். கன்னடம் தெலுங்கு தமிழ் முதலியன தனித்தனி வெவ்வேறு பாஷைகளாயினும் அவைகளை வழங்குஞ் சாதியார்க்குள் அம்மி, குழவி, உரல், உலக்கை என்பனபோலில்விற்குரியனவும், மேழி, குத்தி, தொழு, கலப்பை, மரம், பணை, வயல் என்பனபோல விவசாயத்திற்குரியனவும் இவை போல்வனவுமாம். ஏராளமான மொழிகளிருக்குமெனக்காண்கிலம். இவ்வாறு வழங்கிய மொழிகளின் மொத்தமாகச் சுமார் பிரதி பாஷைக்கண்ணும் ஐயாயிரத்துக்குமேற்படாதெனக்கூறும். மற்றியாவும் திசைச்சொற்களும், வடசொற்களும், தொடர் மொழிகளுமே. "எல்லபாஷலகுந்தல்லி ஸம்ஸ்க்ருதமு" என்றொரு ஆந்திரப்பழமொழியுண்டு. இன்னணமே தமிழினுமுண்டாயினு மிப்பொழுதெழுத ஞாபகமில்லை. இலக்கண நூல்களில் வடமொழிகள் ஏராளம். சூத்திரம் பகுதி-பிரகிருதி; விகுதி-விபக்தி, சாரி, விகாரம், பதம் என வெண்ணிறந்தன வருமாறு காண்க. வடமொழிச்சிதைவுகள், அம்மொழிகளின் முதனிலையக்கரத்துக்குமுன்னர் "அரங்கம், இடபம், இலவணம், இலகு, உலகு, என்பனபோல வோரெழுத்துச்சேர்த்தும், ஓரெழுத்தை பாடை, சேட்டை, நட்டம், கட்டம், புத்தகம், கயம், ஆனி என்பனபோல, மற்றொன்றுகத் திரிந்துவந்தனவநேகம். இஃதன்றியும், வீரசோழியம், சிவகசிந்தாமணி, வைராக்யதீபம், முமுட்சுப் பிரகரணம், குவலயானந்தம், அலங்காரம் என்பனபோல நூல்களுக்கே பெயரிடப்பட்டன......வடநூற்களுள்ள சந்திகளும் உபசருக்கங்களும் பூராவுங்கொள்ளையாடினர். தெலுங்கோ வடமொழிச்செறிவு அதனிலக்கணம் வடநூலாராகிய கன்னயபட்டென்பவராலாரியாவிருத்தங்களானமைந்த சூத்திரங்கள். இப்படியிருப்பினும் சுவபாஷாபிமானிக ளவ்வவ்வற்றில் ஒன்றல்லதிரண்டு நீதிகளடங்கினவையாய்க் காணப்படும். இவையாம் செந்தமிழ் அச்சத்தெலுங்கு சொலப்பெற்று அவற்றினு க்தர்க தேயத்தாரவரவர் பாஷைகளிலும் சிற்சில தனிக்கவிதைகளும் சிறுபுத்தகங்களுமாய் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக "அகரமுதல...பகவன்" எனத்திருவள்ளுவரும், "வாரங்களைநீர்...தீர்த்தமாம்" என்று நாலடியாரும் புலன்கொள்க. மற்றும், பதினெண்புராணங்கள், உபபுராணங்கள், தலபுராணங்கள், தேவாரம், திருவாசகம், சோதிடம், ககோளம் முதலிய சகல தமிழ்நூல்களும் மேற்சொல்வதற்கு சத்தியமான சாட்சியாகவிளங்கும். சிறுபான்மை நீதிநூல்களின்மாத்திரம் வடமொழிப்பிரயோகமதிகமாயின்றிச் செய்புணர்க்கலாம். சொற்பதூரம் போகநிலையும் கடப்பது போற்காணப்படும். பின்னர் வருத்தமுறும். அப்பால் முற்றுப்பெறுது. ஆமெனினு மழகின்றிச் சுவையின்றி முடியும். இதற்செப்படியாயின் பெருநூலியற்றற்குச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? பின்னுஞ் சில தனித்தமிழ் பயின்றோரை வினவுழி, சம்ஸ்கிருதமென்பது எல்லாருங்கூடிப் பொதுவாய்ச் சில மொழிகள் சமுதாயமாய் ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். அஃது தேவபாஷையன்று, அப்பாஷையைப் பேசுஞ்சாதியாருமிலர். என்கின்றனர். இதனைப் புத்திக்குறைவென விரித்துரைக்கப் புகுவேமல்லேம். அருங்கச்சொல்லின் ஆரியமொழி யகராதிகள் சௌமுதி வாசஸ்பத்தியம், என்ற நூல்க ளிதற்கா மறுமொழி தரும். எனதருமையான சிநேகிதர்களே! யானுமிங்கிலீஷ் தமிழ் தெலுங்கு சங்கீதநூல் நாயக நாயகி யிலக்கணம் முதலிய பலவும் சிற்றறிவினுக்குத் தக்கவாறு அவ்வவற்றின் இலக்கணங்கள் சகிதம் பயின்றுளன். வடமொழியின் காவியங்களையும் கற்றுணர்ந்திலனேனும், எனது பரிசிலனைக்கண்மையுமாறு உவரவிட்ட புத்தகங்கள் அகராதிகள் மூலமாயும், விப்பிரமரபினனதலால் வழக்கியலிலுள்ள சிலவற்றானும் சொற்பமறிந்துளேன். மேலே குறித்த விவரணங்கள் சொலற்காதாரங்களிவையாகலானிதை வெளியிடவசியமின்றெனினும் ஒரு பாஷையின் தன்மை மற்றொன்றனுக் கொப்பிடுமுறையின் சொல்லத்துணிந்தனன். நமது ஆரியபாஷையினின்று செனரியஞ்செய்த சில்லனாயான திராவிட முதலாய பாஷையினருக்கு இவ்வளவு சுதந்திரமுளதாயின், அம்மாட்சி பெற்ற வடநூற்குரிய பாமப்பெருநிதி யடங்கிய சகல புத்தகங்களையும் அச்சிட்டிருப்பினும், கைப்பிரதிகளி லிருப்பினும் விலைக்குக்கொண்டு அல்லது வருத்தி மூலதனமாகக் கொள்வது எவ்வளவு நன்மை. ஏழை சொல்லம்பலமேறுமா? ஆயினு மனதின்கண்ணுள்ள வாஞ்சையினால் சொற்றனன். மகாகனம் வித்வசிரோமணியா வித்தியாவுக்கு ஜீவரத்னமாயிலங்கா நின்ற ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசதேசிகரவர்கள் சிரஞ்சீவியாயிருக்குமளவும் நமக்கென்ன குறைவு? அவர்களை நெடுங்காலம் வாழச்செய்யக்கருணையங்கடலான பகவான் அருள்புரியு மாறெல்லோரும் ஒன்றுகூடிப்பிரார்த்திப்போமாக. அங்ஙனமாயின் நமது கல்வி நடை உபாஸனைகள் அநுஷ்டானமுதலாய சகலமும் அபிவிர்த்தியாகும். மகா-ள-ள-ஸ்ரீ (சிங்கம்பட்டியில்) ஜமீன்தாரவர்களதிய சுப்பிரமணியதீர்த்தபதி என்ற வள்ளலினது சகாயமு மிச்சபையின்கண்ணுளதாகலின் எக்காலுஞ் சீர்பெற்றிருக்குமென்பதற்கையமில்லை. வித்வச்சிரோமணிகள் விசேஷமாய் நமது குருவான ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசதேசிகரவர்கள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இந்த மகாசபையின்முன்னர் சிங்கத்தினது அரசாக்ஷியை நரியவாவுதலென, அறிவு, தொல்வன்மையில்லாத பேதையேன் சொல்லுமிதனை யபிமானித்துக் குற்றங்களைந்து குணமதுகைக்கொண்டு மன்னிக்க சவினயபக்தியுடன் வணக்கமாக வந்தனம்புரிகின்றேன்.

வி. வெங்கிடசப்பய்யர்,
இராமய்யன்பட்டி, திருநெல்வேலி.

வித்தியாதனச்சட்டம்

தொடர்ச்சி

1891௵ ஏப்பிரல்மீ 24௳

வர்த்தகர்களுக்கும் மற்றத்தொளிலாளிகளுக்கும் அநுகூலமில்லையென்பது

இப்போது இது விஷயமாயிருக்கும் சட்டமானது படித்தவர்க்கே அனுகூலம் செய்கின்றதன்றிப் பொதுச்சொத்தைக்குறைவுபடுத்தி மற்றவர்க்கு கஷ்டத்தை யுண்டாக்குகின்றது. அதற்கொரு திருஷ்டாந்தங் கூறுவாம்:—ஒரு தகப்பனுக்கு மூன்று பிள்ளைகளிருந்தன. அவனுக்குப் பிதுரார்ஜ்ஜிதஆஸ்தி 3000 ரூபா. ஆயிரம் ஆயிரமாக அதை மூவருக்கு ஜீவனார்த்தமாகக்கொடுத்தான். ஒருவன் அந்தப்பணத்தைக்கொண்டு பி. ஏ. வரையில் படித்தான். மற்றிருவர் தேசதேசாந்தரங்களிற்சென்று வர்த்தகம்பண்ணியும் விவசாயஞ்செய்தும் ஆயிரத்தை ஒன்பதினாயிரமாக்கிக்கொண்டு வந்தார்கள். அக்காலத்தில் பி. ஏ. படித்தவன் உத்தியோகத்திற் பிரவேசிக்கப்போகிறான். அந்தச்சமயத்தில் பாகந்தரவேண்டியதாய் நேரிட்டது. இப்போது அனுஷ்டானத்திலிருக்கிற சட்டப்பிரகாரம் பிள்ளைகள் சகோதரன்ருக்கு 3000 வீதம் பங்கிட்டுக்கொள்ளுவராகள். பாடுபட்டு வர்த்தகம் விவசாயங்கள்செய்து 2000 த்தை 9000 மாகப் பெருக்கினவர்களுக்கும் முதலையழித்தவனுக்கும் தனித்தனி 3000 ரூபா கிடைக்கின்றது. கஷ்டப்பட்டுச்சம்பாதித்தவர்த்தகன் விவசாயியான இவ்விருவர் முதல்போக 7000 ரூபா லாபஞ்சம்பாதித்தும் முதல்போகத் தனித்தனியே 2000 ரூபாதான் பங்குகிடைக்கின்றது. பொதுவுக்கு நயஞ்செய்யாமலிருந்த படிப்பாளிக்கு முன்பு 1000 ரூபா வாங்கிக்கொண்டதுபோகப் பின்பு கஷ்டமின்றி 3000 ரூபா கிடைக்கும். இது நியாயமாகுமா? இதைத் திருத்தவேண்டுவது அத்தியாவசியமல்லவா? படித்தபின்பு 10-20 சம்பாதித்தாலுஞ்சரி ஆயிர மிரண்டாயிரஞ் சம்பாதித்தாலுஞ்சரி அதைப்பொதுவில் கொண்டுவந்து போட்டுவிட்டால் லாபமோ நஷ்டமோ அதை மற்றவர் யோசிக்கமாட்டார்கள். மற்றவரைப் பார்க்கிலும் படித்தவன் படிப்பினால் அதிகஞ் சம்பாதிக்கிறவனாயிருந்தால் மற்றவர்க்குப்பங்கு கொடுக்கவேண்டுமேயென்று வேறு பிரிந்துவிடுகிறான். தான் அற்பமாகவும் மற்றவர் அதிகமாகவும் சம்பாதிக்கிறதானால் மற்றவர் சம்பாத்தியத்தைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளுவதின் நிமித்தம் தனது [illegible] சம்பாத்தியத்தையும் பொதுவில் சேர்த்துவிடுகிறான். தற்காலத்திலுள்ள சட்டப்பிரகாரம் இப்படிச் செய்ய இடமுண்டு.

இப்போது கனம் பாஷ்யம் ஐயங்காரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் பில்லின் பிரகாரம் பார்த்தாலோ தன் அற்பசம்பாத்தியத்தைக்கூடப் பொதுவில் போடாமல் கெட்டியாய் மடிபோட்டுக்கொண்டு வர்த்தகம்விவசாயமுதலியவைகளால் மற்றவர் சம்பாதிக்கும் லட்சக்கணக்கான திரவியத்தையும் பங்கிட்டுக்கொள்ளஇடமாம். ஒரு சமுசாரத்தில் லட்சக்கணக்காக வர்த்தக முதலியவற்றால் சம்பாதிப்பவர் அப்பொருளைப் பொதுவில் கொண்டுவந்துபோட, படிப்பினால் சொந்தமாய் 10-15 சம்பாதிக்கிறவன் அதைத்தனியே முடிபோட்டுக் கொண்டு, பொதுசமுசாரத்திலுண்டுடுத்துச் சுபாசுபங்களைச் சம்பிரமமாயும் லட்சாதிபதிகள் வீட்டில் நடக்கிறதுபோல் கௌரவமாயும் நடத்திப் பிள்ளைகளும் மனைவியும் தானுமாக உயர்ந்தஆடை ஆபரணங்களையணிந்து வண்டியேறிச்சவாரிசெய்து பின் லக்ஷக்கணக்கான ஆஸ்தியிலும் பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறான். ஒருவன் எப்போது மற்றவர்சம்பாத்தியத்திலிருந்து பங்கு வேண்டுமென்று விரும்புகின்றானோ அப்போது தனது சம்பாத்தியத்திலிருந்தும் பங்கு கொடுக்கவேண்டுவது நியாயம். பொதுச்சொத்திலிருந்து படித்துப் பிரித்துக் கொள்ளுகிறபோது செலவழித்ததைப் பொதுவில் சேர்க்காமலிருப்பதே நியாயமல்லவென்று கூறினோம். அன்னமாகப் பின் சம்பாதிக்கிறதையும் பொதுவில் சேர்க்காமல் மற்றவர் சம்பாதிப்பதில் உண்டுடுத்து வாழ்ந்து பின் அவர் சம்பாத்தியத்தைப் பங்கும் பண்ணிக்கொள்வது என்ன நியாயம்! இந்த நியாயமெங்கு அடுக்கும்! வர்த்தகம் விவசாயம் பிதுரார்ஜ்ஜித சொத்துக்களின் உபயோகத்தினால் நடப்பதானால் அதனால்வரும் ஆதாயம் யாவரும் பங்கிட்டுக்கொள்ளத்தக்கதே யென்று சொல்லக்கூடும். படித்தவன்மாத்திரம் பிதுரார்ஜ்ஜித சொத்தையுபயோகித்துப் படிக்கவில்லையோவெனில் அதற்கு வர்த்தகத்தினால் வரும் லாபத்துக்குப் பொருள் நேர் காரணமாயிருக்கின்றதென்றும் படிப்பினால்வரும் ஆதாயத்துக்குப் பொருள் பரம்பராகாரணமென்றும் ஆகையால் வர்த்தகம் முதலியவைகளால் வரும்பணம் பொதுவில் யாவருக்குமே பங்கிடத்தக்கதென்றும் படிப்பினால்தேடும்பணம் அவ்வாறு பங்கிடத்தக்கதன்றென்றும் இதுதான் ஸ்மிருதிகளின் கருத்தென்றும் கூறுகின்றனர் ஐயங்காரவர்கள். இது மிகவேடிக்கையாயிருக்கின்றது. பணஞ்செலவழிந்ததைப் பார்க்கவேண்டுமேயன்றி நேர்காரணம் காரணத்தின்மேற்காரணம் அக்காரணத்தின் மேற்காரணம் இவைகளைப் பார்க்கப்படாது. காரணகாரியவாதங்கள் தர்க்கசாஸ்திரத்தில் இவ்விடத்தில்லை. பரம்பராகாரணமானதுகொண்டு மற்றவர் பணத்தை பிடுங்கவேண்டுவதென்ன? காரண வகையில் பேசுமிடத்தால் சமீபகாரணத்தாற் சம்பாதிப்பதைப் பொதுவில் சேர்க்கவேண்டுமென்பதற்கும் தூரகாரணத்தால் தேடுவதைப் பொதுவில் சேர்க்கப்படாதென்பதற்கு மோர்காரணம் வேண்டுமே. அக்காரணம் யாது? அது நேர் காரணம்? பரம்பரா காரணம்? வர்த்தகத்திற்காகப்பொதுவில் பணம் பெற்று எண்ணெய்வாங்கி விற்கிறானொருவன். மற்றொருவன் எள்ளுவாங்கிச் செக்கிலிட்டு எண்ணெயெடுத்து விற்கிறான், இன்னொருவன் எள்ளு பயிராக்கி அதைச்செக்கிலிட்டு எண்ணெயாக்கி விற்கிறான். இம்மூவரில் எண்ணெய் வாங்கிவிற்றுச்சம்பாதிப்பவன் நேர்காரணத்தால் சம்பாதிப்பவன், செக்காடியெண்ணெய் விற்கிறவன் பரம்பராகாரணத்தால் சம்பாதிப்பவன். படித்தவன் சம்பாதிப்பது பரம்பராகாரணமானால் பயிரிட்டுச்செக்காடியெண்ணெய் விற்பது அதற்கு மேலும் ஒருகாரணத்தையுடையதாயிருக்கிறது. இவ்வாறே ஒன்றின்பேரிலொன்றாக அளவிறந்துபோகும். அன்றியிதனால் யாதும்பயனுமில்லை. ஆகையால் நாம் பார்க்கவேண்டுவது பிதுரார்ஜ்ஜிதசொத்துப் படிப்பினால் செலவழிந்ததா இல்லையாவென்றென்பதாம். அழிந்ததானால் அவன்சம்பாத்தியம் பொதுவில் சேரத்தக்கது இல்லாவிடில் தனியே அவன் சொந்தமாகத்தக்கது.

வரும்.

விஜ்ஞப்திஶதகம்

[illegible]

[illegible] ௪

[illegible] ௫

[illegible] ௬

[illegible] ௭

[illegible] ௮

[illegible] ௯

[illegible] ௧௦

இதி விஜ்ஞப்திஶதகே த்ருதீயம் தஶகம்

[illegible]

[illegible] ௪

[illegible] ௫

[illegible] ௬

[illegible] ௭

[illegible]